

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 130 din 07.07.2010

Dosar nr: 500/2009

Petiția nr: 10.746/09.12.2009

Petent: D C S I

Reclamat: Inspectoratul Școlar al Județului Teleorman, Prefectura Teleorman

Obiect: schimbarea inspectorului școlar pentru romi

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. D C S I ,

Alexandria, județul Teleorman

I.2. Numele și sediul reclamațiilor

I.2.1. Inspectoratul Școlar al Județului Teleorman, Str. Carpați nr. 15, Alexandria, județul Teleorman

I.2.2. Prefectura Teleorman, Str. Dunării nr. 178, Alexandria, județul teleorman

II. Obiectul sesizării

Petentul arată că a fost schimbat din postul de inspector școlar pentru romi.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul consideră discriminatorie schimbarea lui din postul de inspector școlar pentru romi de o persoană neromă, insuficient calificată.

IV. Procedura de citare

Părțile a fost citate pentru data de 09.02.2010 (file 106-108 din dosar).

La citare părțile nu s-au prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petentul, prin petiția înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD) cu **nr. 10.746/09.12.2009** (filele 1-7 din dosar), arată că la data de 31.08.2009, expirând contractul cu primul reclamat, încadrat pe postul de inspector pentru romi cu 1/2 normă, pe acest post a fost angajat o altă persoană, deși avea susținerea Partidei Romilor din București. Arată că persoana numită pe acest post nu este de etnie romă, nu are studii universitare de lungă durată și nu îndeplinește condițiile necesare pentru a îndeplini această funcție.

Depune acte în susținerea celor afirmate (filele 8-15).

CNCD a solicitat punct de vedere, în afară de reclamați, de la Partida Romilor și Ministerul Educației, Cercetării și Inovării (filele 16-17).

Prin **Adresa nr. 12348/05.01.2010**, înregistrată la CNCD cu **nr. 224/11.01.2010** (filele 20-22 la dosar), primul reclamat arată următoarele:

- petentul nu îndeplinește condițiile pentru funcția de inspector școlar de specialitate pentru romi, nefiind titular, neavând definitivatul în învățământ, neavând o vechime de cel puțin 8 ani în învățământ;

- persoana numită în locul petentului a avut avizul Partidei Romilor - Filiala Teleorman, conform protocolului încheiat între Partidă și Inspectorat;

- persoana numită îndeplinește toate condițiile solicitate de lege: este cadru didactic titular, gradul I, vechime de 31 de ani în învățământ.

Depune acte în susținerea celor afirmate (filele 23-84).

Al doilea reclamat, prin **Adresa 535/08.01.2010**, înregistrată la CNCD cu **nr. 261/12.01.2010** (filele 104-105) arată că s-a ținut cont de recomandarea Partidei Romilor - Filiala Teleorman, totodată s-au respectat condițiile legale privind condițiile de ocupare a postului.

Prin punctul de vedere depus la dosar cu **nr. 371/14.01.2010** (filele 109-111 la dosar), petentul își menține cele arătate în petiție. Depune acte în susținerea celor afirmate (filele 112-119).

Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin **Adresa nr. 19155/26.01.2010**, înregistrată la CNCD cu **nr. 713/26.01.2010** arată că numirea altei persoane în locul petentului s-a efectuat în conformitate cu prevederile legale. Anexează acte în susținerea celor afirmate (filele 124-135).

Potentul, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 994/08.02.2010**, consideră nelegală procedura prin care a fost schimbat din funcția de inspector pentru romi.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentului, încadrat temporar pe postul de inspector pentru romi cu 1/2 normă, nu i s-a prelungit contractul de muncă, în locul lui fiind angajat o altă persoană.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Alin. 3 prevede: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

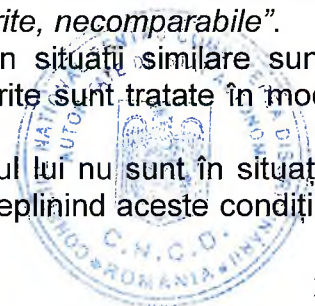
Colegiul Director arată că atât conform legislației din România, cât și a tratatelor internaționale la care România este parte, fapta de discriminare este o diferențiere bazată pe un criteriu care atinge un drept fără a exista o justificare obiectivă.

1. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

Se poate observa că reclamatul și persoana angajată în locul lui nu sunt în situații analoage, primul neîndeplinind condițiile de angajare, al doilea îndeplinind aceste condiții.

În concluzie, nu se poate reține existența unei diferențieri care ar putea deveni discriminare.

2. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

În cazul de față criteriul etnic nu poate fi reținut ca un motiv pentru schimbarea petentului din funcția de inspector pentru romi, din moment ce persoana angajată în locul lui a primit avizul Partidei Romilor. Din considerente similare nu se poate reține că au existat motive politice.

3. Dreptul atins este dreptul la muncă.

4. Diferențierea nu reprezintă discriminare dacă pentru această diferențiere există o justificare obiectivă.

Justificarea obiectivă include existența unui scop legitim, atins prin metode adecvate și necesare.

Privind justificarea obiectivă, prin jurespundența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a enunțat următoarele principii:

- **Convenția** nu interzice orice tratament diferențiat, ci doar acel tratament diferențiat care nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, având în vedere faptul că de multe ori statele trebuie să adopte legi care prevăd un tratament diferențiat, menit să corecteze inegalitățile faptice; justificarea trebuie să fie analizată în relație cu scopul legitim și efectele măsurii în cauză (**Cazul „referitor la unele aspecte ale legislației cu privire la limba educației în Belgia” împotriva Belgiei**, 23 iulie 1968);
- prin discriminare se înțelege un tratament diferențiat al persoanelor aflate în situații comparabile, fără a exista o justificare obiectivă și rezonabilă; art. 14 din **Convenție** nu interzice statelor membre să trateze grupurile diferențiat în maniera de a corecta inegalitățile faptice; în anumite circumstanțe absența unui tratament diferențiat reprezintă o violare a dispoziției în cauză; poate fi discriminatorie aceea politică sau măsură generală care prejudiciază în mod disproporționat un grup de persoane, chiar dacă măsura nu vizează în mod specific acel grup; o discriminare potențială poate rezulta dintr-o situație faptică (**D.H. și alții împotriva Cehiei**, 13 noiembrie 2007, **Sampanis și alții împotriva Greciei**, 5 iunie 2008);
- justificarea obiectivă și rezonabilă trebuie să urmărească un scop legitim, și măsura aplicată trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit; în cazul tratamentului diferit bazat pe rasă, culoare sau origine etnică noțiunea de justificare obiectivă și rezonabilă trebuie interpretată într-o manieră cât se poate de strictă (**D.H. și alții împotriva Cehiei**, 13 noiembrie 2007, **Sampanis și alții împotriva Greciei**, 5 iunie 2008).

În cauza de față, scopul este legitim: angajarea unei persoane care satisface criteriile necesare angajării. Metoda este adecvată și necesară, satisfacerea criteriilor necesare de angajare fiind completată de avizul Partidei Romilor.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare în conformitate cu art. 2 al. 1, 3 și 4 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată;

2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților, Partidei Romilor și Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

VASILE VASILE-ALEXANDRU – Membru

Data redactării: 12.07.2010

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

